

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (คำสั่ง) ที่ ๑/๒๕๖๐

ศาลฎีกา

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำพิพากษาที่ถึงที่สุดระหว่างศาลฎีกา และศาลปกครองนครศรีธรรมราชขัดแย้งกัน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดฯ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง โดยคดีแรกศาลฎีกามีคำพิพากษาว่า การออกโฉนดที่ดินพิพาททั้งฉบับของผู้ร้องซึ่งเป็นโจทก์ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่ออกทับที่ดินของนาย อ. ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ให้เพิกถอนเฉพาะส่วนที่ไม่ชอบ ส่วนคดีหลังศาลปกครองนครศรีธรรมราชพิพากษาว่า นาง ร. ผู้ฟ้องคดี มิใช่เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทของผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ร้องต่างหากซึ่งเป็นผู้ที่มีสิทธิ กระบวนการออกโฉนดของผู้ร้อง ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง

คณะกรรมการ เห็นว่า แม้ว่าคำพิพากษาของทั้งสองศาลจะเป็นการวินิจฉัยถึง ผู้มีกรรมสิทธิในที่ดินตามโฉนดของผู้ร้องซึ่งเป็นฉบับเดียวกันก็ตาม แต่มิใช่เป็นกรณีที่ผู้ร้องฟ้องนาย อ. ต่อศาลยุติธรรมแล้วนาย อ. กลับมาเป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องต่อศาลปกครอง เพราะคดีที่ศาลปกครองนาง ร. เป็นผู้ฟ้องผู้ร้องต่างหาก ทั้งข้อเท็จจริงที่ทั้งสองศาลอาศัยเป็นหลักในการวินิจฉัยก็ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า หากบังคับตามคำพิพากษาศาลฎีกาจะทำให้ผู้ร้องเสียกรรมสิทธิในที่ดินไปบางส่วน ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องนั้น เห็นว่า คำพิพากษาศาลฎีกาย่อมผูกพันผู้ร้องและนาย อ. ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองก็ย่อมผูกพันผู้ร้องและนาง ร. เช่นกัน ตามพ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑ (๔) ดังนั้น กรรมสิทธิในที่ดินตามโฉนดพิพาทของผู้ร้องก็ไต่พันกับนาง ร. ได้ตามคำพิพากษาศาลปกครองและ คงมีอยู่อย่างใดก็อยู่อย่างนั้นหาได้สูญเสียหรือลดน้อยถอยลงไปแต่อย่างใดไม่ อีกทั้งยังผูกพัน บุคคลภายนอก เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า ส่วนกรรมสิทธิในที่ดินตามโฉนดพิพาทของผู้ร้อง ตามคำพิพากษาศาลฎีกาก็เป็นเรื่องที่นาย อ. สามารถไต่พันกับผู้ร้องได้เช่นกันซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน คำพิพากษาทั้งสองศาลจึงไม่ขัดกันเพราะมิใช่เป็นเรื่องของคู่ความเดียวกันและไม่ใช่คดีที่มีข้อเท็จจริง เรื่องเดียวกัน คำร้องจึงไม่ชอบด้วย มาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ ระหว่างศาลฯ อาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ว่าด้วยวิธีการเสนอเรื่อง การพิจารณาและวินิจฉัยฯ ข้อ ๒๘ ให้ยกคำร้อง